

Дамян Дамянов

Как става тъй...

Как става тъй, че почваме с любов,
за да преминем после към омраза
и нишките най-нежни в тел желязна
да навъртим в задушващо кълбо?
Как става тъй, че дом, събран със жар,
в килия най-студена се превръща,
тъмница става светлата ни къща,
любимият във нея – тъмничар!
Не само той – за теб, за него – ти!
Затворът – общ, присъдата ви – обща,
и онзи кръг неспирен, денонощен,
във който той и двама ви върти!
Какво излиза? – Не е брак, а мир...
Примирие сте сключили самички!
И стават брънки брачните халкички,
откъснати от общия синджир.
И тъй – дорде единият от вас,
синджира скъсал, литне безвъзвратно.
И споменът за него – късче златно –
на другия на пръста заблести...

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8641>]